

Dere yatağına verir imarı
İstanbul'un doktor mimarı

Marko paşa

Bu dergiyi neden elinize aldınız.
İşiniz mi yok?

HOMURABI

Bana bir destek verin dünyayı yerinden
oynatayım

ARŞİMET

Bana da, bana da...

OBAMA

TMMOB
ELEKTRİK MÜHENDİSLERİ ODASI
İSTANBUL ŞUBESİ

HOMUR

KASIM 2009
PARAYLA SATILMAZ

Atsiz köyün işsiz nalbantı

73

Ücretli ve işsiz

MÜHEN MÜHENLER

Dün yüzlerce mühendis sınava girdi...

Projelendirme dairesinde çalıştırılmak üzere alınacak üç eleman için değildi bu sınav.

Çünkü o görev için üç eleman bulunup sınavsız alınmıştı; biri il başkanının bacanağının kardeşi, biri ilçe başkanının kayınbiraderi, üçüncüsü de mal müdürünün oğluydu, gerçi üçü de mühendis değildi ama cin gibi çocuklardı.

Bu sınav işsizlik sınavıydı; mantar gibi açılan üniversitelerin bölümlerinden yüzlerce mühendislik öğrencisi mezun edilmişti.

Tabii "Mühendislik bölümü mühendisliği" diye bir mühendislik dalı açmak kimsenin aklına gelmediğinden dolayısıyla bu bölümden mezun olan bir mühendis olmadığından, hesapsız kitapsız yapılan bu işlemin sonunda yüzlerce diploma sahibi mühendis ortada kalmıştı.

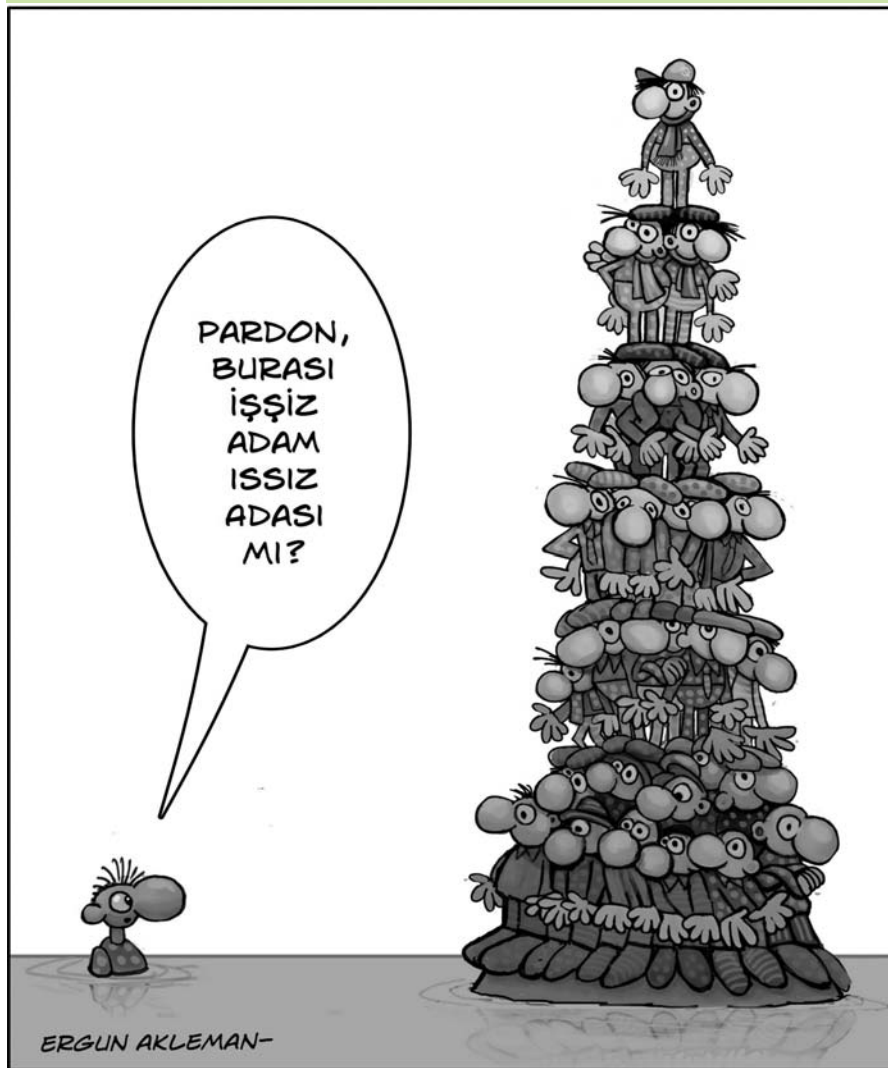
Çeşitli mühendislik dallarından mezun olanların sayısı her yıl katlanarak arttığından işsiz mühendisler önemli bir kitle oluşturmuşlardı.

Bu yetmiyormuş gibi pek de teğet geçmeyen kriz yüzünden, bir o kadar mühendis işten çıkartılmıştı.

Eh ses çıkartacak bir sendika da yoktu ortalıkta...

Çünkü işe alınırken "Sendikalaştıramadıklarımızdan mısınız, sendikalaştırdıklarımızdan mısınız?" türünden akla zarar sorularla matematik disiplinine alışmış beyinlerini bulandırıp, sendikasıız olarak buyur etmişlerdi.

...“Sendikalaştıramadıklarımızdan mısınız, sendikalaştırdıklarımızdan mısınız?” türünden akla zarar sorularla matematik disiplinine alışmış beyinlerini bulandırıp, sendikasıız olarak buyur etmişlerdi.

mısınız?" türünden akla zarar sorularla matematik disiplinine alışmış beyinlerini bulandırıp, sendikasıız olarak buyur etmişlerdi. Eh bir de esnek çalışma diyerek, güvenceyi sıfıra indirdiklerinden şeriat usulü karı boşamak kadar kolaydı işten mühendis çıkartmak. Üstelik öyle telâki selaseyle üç kere "boş ol" demeye bile gerek yoktu, bir kere "hadi yallah" demek yeterliydi. İşe geri dönmesi söz konusu olmadığından hülle gibi yöntemler de geçerli değildi.

Neticede çığ gibi artmıştı işsiz mühendislerin sayısı...

İş öyle bir hale gelmişti ki bu kitle içinde bile yer bulmak sorun olmuştu...

Daha da fenası seçimlere girseler tek başlarına iktidar olacak duruma gelmişlerdi, neyse ki bu seçenek hiçbirinin aklına gelmemişti. Ama bu potansiyel tehlikenin farkına varanlar paniğe kapıldılar, ne de olsa hesap kitap bilen adamlardı, bunlar iktidar olurlarsa bir daha gitmezlerdi. Acilen önlem alınmalıydı... Bir sınavı açıp, kitleyi biraz olsun azaltmayı amaçlıyordu.

İşte bu sınav "işsizlik sınavıydı", yüzlerce mühendis işsiz arasında durabilmek için sınava girdi.

Şanslı olup sınavı kazanan mühendisler işsizler ordusu içindeki yerlerini korurlarken kazanamayanların akıbetinden haber alınmadı.

ATAY SÖZER

İÇİNDEN KRİZ GEÇEN TEĞET

Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği, 2008 yılı baharında Ücretli ve İşsiz Mühendis, Mimar ve Şehir Plancıları Kurultayı yapma kararı aldığı anda henüz ne kriz canavarının alevli nefesi yakıyordu ensemizi ne de teğet edebiyatı dans ediyordu zevatin kürsülerinde...

Sonra kriz geldi oturdu hepimizin üstüne. En çok da ücretli çalışanların ve işsizlerin üstüne...

Önce büyük işyerlerinde çalışanların ücretlerinden kesintiler yapıldı. Kapıda bekleyen işsizlik canavarı gösterilerek daha az ücrete daha çok çalışma koşulları "hepimiz aynı gemideyiz" tespitleri eşliğinde hızla gündeme sokuldu. Bu yetmedi, yüzlerce binlerce çalışan kapı önüne konmaya başladı. Bugün resmi rakamlarla işsizlik oranı yüzde 13. The Economist'in verilerine göre işsizlik oranı açısından Türkiye Dünya Beşincisi. Ama çalışanların durumu da bundan çok parlak değil. Kayıt dışı çalışanların oranı yüzde 45.7. Yani hiçbir güvencesi olmadan, asgari ücrete ya da açlık sınırında ücretlere çalışan insanlar neredeyse çalışabilecek nüfusun yarısına yakın.

TMMOB
EMO İstanbul Şubesi Yönetim Kurulu
Devamı sayfa 3'te

TAYFUN AKGÜL

FLAŞ...FLAŞ...FLAŞ...FL

DOMUZ GRİBİ GELİYOR

DOMUZLUĞUN ALEMİ YOK

Domuz gribi geliyor ama aşısı da geliyor beraberinde...

Bilmem ne kadar insanı aşılacağız sevabına...

Amerika kıyak yaptı, kendi milletine kullanacağı aşıları bize yolluyor,

Yani bizlere kendi milletinden çok değer veriyor;

Önce siz kullanın, bir şey olmazsa haber verin biz de kullanalım diyor,

Bazı domuzlar da domuzluk edip buna da bir kulp buluyorlar;

"Biz kobay mıyız?" diyorlar...

Buyurun buradan yakın, bu domuzlara iyilik yaramaz zaten...

Tamam kobay olmayın, domuz olun da görün gününüzü...

İÇİNDEN KRİZ GEÇEN TEĞET

1. sayfadan devam.

Toplu sözleşmelerde ücretlere artış bir yana eksiltmeler gündeme gelmeye başladı. Kamu çalışanlarına teklif edilen ücretler komik bile denemeyecek düzeylerde gerçekleşti. Ama elektriği, suya, doğalgaza zamlar bu krizden hiç etkilenmedi. En son elektriğe yapılan üç aylık zam oranı konutlarda yüzde 9.68, sanayide 9.85...

Ama kriz uygulamaları en tehlikeli ve en derin biçimde umutlarımıza ve gelecek beklentilerimize indirdi darbesini... İşsizler yanında giderek büyüyen hiçbir iş bulma umudu taşımayan insanların sayısı, en kötü koşullardaki işini bile koruma inancını kaybeden emekçilerin sayısı bir karabasan gibi çoğalarak bütün toplumun üstüne çöktü.

Ama bu uygulamalar içindeki en vurucu darbeyi "pazara çıkın, alın-verin" sloganlarıyla bizi sakız ve simit almaya teşvik eden, böylece krizin etkilerini toplum olarak atlatabileceğimizi vaaz eden kampanyalar yaptı. Bu kampanyadan anlaşıldı ki krizi yaratanlar ve yönetenler, krizi daha çok kar ve daha çok tüketim için bir fırsat olarak kullanmak isteyenler, bizleri sadece her türlü koşula boyun eğecek edilgen yaratıklar olarak görmüyor, bununla birlikte üstüne sakız çiğneyip simitle doyacak ve buna şükran duyacak idraksiz ve izansız bir grup yerine koyuyorlar.

Biz işte bütün bu uygulamalara ve kampanyalara karşı homurdanma hakkımızı kullanarak, 14-15 Kasım 2009 tarihinde İTÜ Maçka Mustafa Kemal Anfisinde birlikte gerçekleştireceğimiz, TMMOB Ücretli ve İşsiz Mühendis, Mimar ve Şehir Plancıları Kurultayı'nda önemli kararlar alacağımıza inanıyoruz..

TMMOB
EMO İstanbul Şubesi Yönetim Kurulu

AKP HÜKÜMETİ İSTİHDAM ALANI YARATMAK YERİNE İŞÇİLERİ KÖLELEŞTİRİYOR

TÜİK'in verilerine göre ülkemizdeki her beş kişiden biri yoksul. Kırsal alanda bu oran daha da kötü, her üç kişiden biri yoksul. Kırsal alanda yaşayan halkın neredeyse tamamının geçimini tarımdan sağladığı düşünülürse, o zaman tarım politikalarına bir bakmak gerekiyor. Tam bu noktada da hükümetin konuya özgü söylemlerini özetleyelim; "Hep mi bu millet size bakacak; gözünüzü toprak doyursun, vs." Hükümetin tarım politikaları da bu yönde olunca kırsal alan hızla boşalıyor, tarımsal üretim geriliyor, kentlerde yığılmalar oluyor, çarpık kentler hızla büyürken, iş yaşamı da çarpıklaşıyor.

Ülkemizde işsizlik %14 civarında, dünyanın işsizliği en yüksek ülkelerinden biriyiz. İşsizlikle mücadele eden bir hükümetin doğal olarak yeni istihdam alanları yaratmaya çalışması gerekiyor. Ancak AKP Hükümeti duruma çare bulmak yerine bu durumu sermaye lehine kullanarak kiralık-köle işçilik uygulamasını hayata geçirmeye uğraşılıyor. Cumhurbaşkanı sağlam gerekçelerle olmasa da yasa değişikliğini Meclise iade etmiş durumda.

İş Kanunu'nda yapılan bu değişikliklerle işçiler bir o işverene bir bu işverene kiralanacaklar, kiralandıkları işletmelerde oranın işçileriyle aynı haklara sahip olamayacaklar, işsiz kaldıklarında da özel istihdam bürolarında oturacaklar, ta ki bir gün başka bir işyerine gönderilene kadar. Bu arada maaş alıp alamayacakları da belli değil.

Bu durumdan en fazla etkilenecekler ise mühendisler olacaklar. İşveren bırakın aylık ya da haftalık mühendis istihdamını, onları birkaç saatliğine, ihtiyaç duyduğu işi planlatana kadar istihdam edecek. Tüm kapitalist ülkelerdeki örnekleri bu yönde ve krize birlikte çalışma durumları daha da kötüleşmiş durumda.

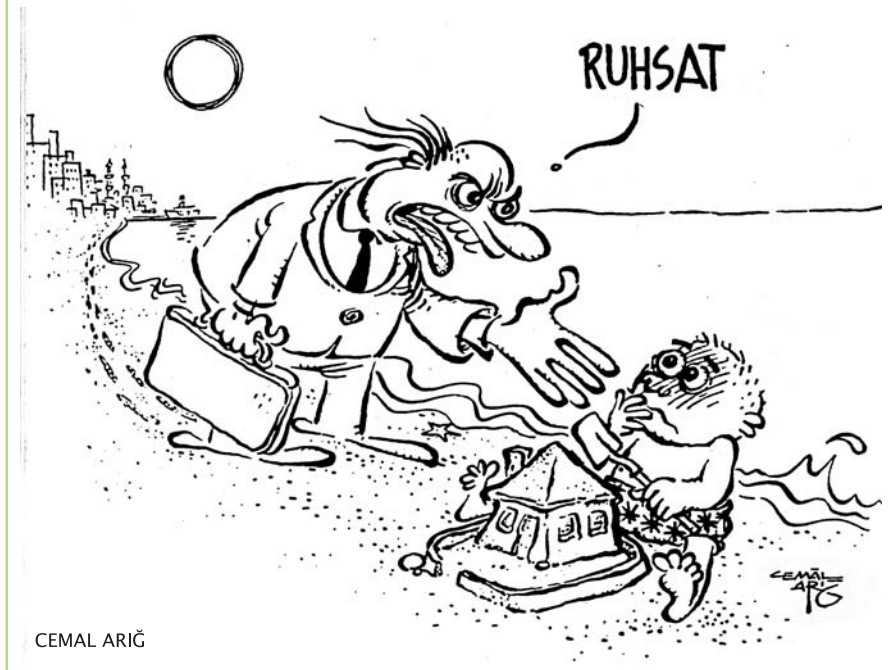
Bu veriler ışığında, geleceğin Türkiye'sinde hiçbir şeyden haberi olmayan ve ne iş olsa yaparım abi vasfında olmak daha mı prim yapacak diye düşünmeden edemiyor insan. Unutulmamalıdır ki, sömürge bir ülkede planlamaya ve dolayısıyla mühendise ihtiyaç yoktur.

AHMET ATALIK

MEHMET ZEBER

TABANDA ANLAŞTIK

CEMAL ARIÇ

ENGİN SELÇUK

HASBİHAL

ORD. PROF. DR. AKILDANE HÉRZEKAR

KALDIRIM MÜHENDİSİ

Mühendislik icrası zor zanaatlardan biridir; hesap kitap işidir, ölçü biç işidir. Bir milim hata yaparsanız maazallah yaptığınız iş yerle yeksan olur. Mühendisliğin enva-i çeşidi mevcuttur, en bilineni inşaat mühendisliğidir; endüstri, kimya, orman hatta insan mühendislikleri bile vardır. Yani aklınıza ne geliyorsa o şeyin mühendisliği vardır.

Eskiden anneler babalar "Benim çocuğum ya doktor ya da mühendis olacak" derlerdi, yani daha "Benim çocuğum ya dizi oyuncusu, ya şarkıcı, ya futbolcu olacak hiçbir şey olamazsa en azından partiye girip vekil olacak" demeye başlanmadığı günlerdi.

Kayınpederler damat adaylarına sorarlardı;

"Oğlumuz ne iş yapıyor?" diye

Doktor ya da mühendis cevaplarından biri gelmezse o damat sittin sene gerdeğe giremezdi.

İşte o günlerden birindeydik, benim küçük toruna talip çıkmıştı; görücü gelecekti. Ben de ailenin en büyüğü olarak damat adayını sorgudan geçirecektim.

Delikanlı çikolatasını ve çiçeğini alıp gelmişti. Çikolatanın tadına baktım, idare ederdi...

Yekten sordum; "Ne ile iştiğal ediyorsun?" diye..

"Kaldırım mühendisiyim efendim" diye cevap verdi...

Eh artık başka bir şey söylemeye gerek yoktu, çocuk mühendisti işte, getirdiği çikolata da fena değildi, bir damatta başka ne aranırdı, verdik gitti kızı...

İki ay sonra anladık ki bizim damat işsiz güçsüz serserinin tekiymiş; kaldırım mühendisi de argo da o anlama geliyormuş zaten, bu yüzden yalan da söylemiş sayılmıyormuş; bize dürüstçe söylemiş mesleğini... Öğrenmenin yaşı yoktur demişler ben de bu sayede bir şey daha öğrenmiştim.

ÖZHAN MERCAN

Geldik bu günlere, bu kez torunumun kızına (babası kaldırım mühendisi olan) bir talip çıktı; bu defaki damat adayı elinde bir demet kır papatyasıyla bir külah hacıbekir şekeriyle çıkageldi, o da mühendismiş...

Ben önceki tecrübeme istinaden sordum...

"Ne mühendisisin, nerde çalışıyorsun, nasıl çalışıyorsun?" diye...

Makine yüksek mühendisiymiş ama çalışmıyormuş, iki senedir işsizmiş...

Gördüm ki mühendisler arasındaki fark ortadan kalkmış; artık bütün mühendisler kaldırım mühendisiymiş. Gözlerim yaşardı, işte adalet bu, işte eşitlik bu; dedim kendi kendime. Mühendisler imtiyazsız, sınıfsız bir kitle olmuştu sonunda... Ama buna rağmen kızı vermedik herifi derdest edip kapının önüne koyduk. Hacıbekir şekeri getireceğine o da çikolata getirseydi düşünürdük...

Bizim kaldırım mühendisi damat ne mi oldu?

Durumu gayet iyi, iktidar partisi milletvekili; sürekli açılımlar yapıp duruyor...

MEMELİ ŞİİR

Kadınların kâbusu
meme kanseri:

Toplumun kâbusu:
Gör-meme kanseri
Bil-meme kanseri
Söyle-meme kanseri

ALI ERDOĞAN

Yersen O Kadar Kebabı, Ödeyemezsin Hesabı

Valla benden kapık işlemez

Keşke en sondaki tatlıyı yemeseydik

Hesap çok kazık geldi, valla beş kuruşum yok

Bize bulaşıkları yıkatmaya kalkmazlar inşallah

Arka kapıdan sıvışsak mı acaba?

Bu garson da aynı çıktı

Tuzluğu uzatabilir misin bi zahmet

Bi daa gelirsem iki olsun

Burada Ali Dibo yok galiba

Buranın hesabı her seferinde ağır oluyor, hala akıllanmadık

Bu defa sürtürüp geçmekle kalmayacak galiba

Yemekler de iğgggrençti zaten

Ödeyemeyeceğin yemeği yemiyeceksin arkadaş

Atay Sözer

TAŞLAMALAR

ÖMRÜMÜZ

İş yaptığımızı sanıyoruz iki tık tık bir tak takla
Çıkarımız için atıyoruz bin takla
Şımartıyoruz siyasileri "bravo" ile, şakşakla
Geçiyor ömrümüz leylekler gibi laklakla!

USTA

Çalışan yarı aç yarı tok gezerken
Çalıştırmanın ayağına gelir böreği pastası
Bu çarpıklığı düzeltmesi gereken
Politikacı ise ipe un serme ustası!

ERHAN TIĞLI

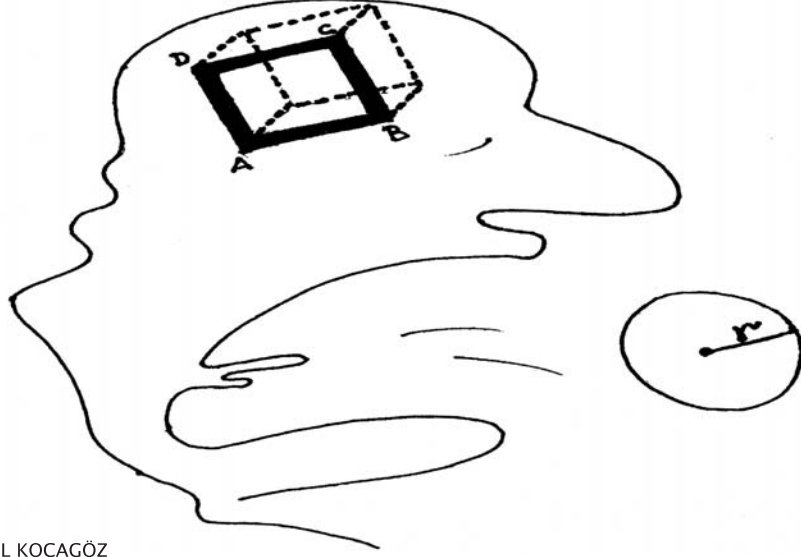

MENEKŞE ÇAM

İŞSİZ NOTLAR

Rüzgârın uğultusuna uzanırken gece boylu-boyunca...
Sen aşk türküleri söyle göz kırpan yıldızlara.
Sonra... Tırmanıp dağların yamacına bir de özgürlük türküsü söyle;
Öyle içten, öyle yürekten.
Boyun eğip de zalimin zulmüne aşk türkülerini sakın unutma!
İşsiz ellerinden utanıp; üretemem sanma!
Üretenler arasında yerini ara...
Tüm sokaklar meydanlara akar, bunu unutma!

RAHİME HENDEN

CANOL KOCAGÖZ

Sevgili Dert Babası,

Çocukluğumdan beri mühendis olmayı kafama koymuştum. Liseye gelince iş iyice ciddileşti. Kesin olarak kesindi, mühendis olacaktım. Babam, boş ver oğlum mühendisliği, sen en iyisi kaldırım mühendisi ol, diyordu. Sonuçta nasıl olsa kaldırım arşınlayacaksın, sözlerine gülüp geçiyordum. Onca harcama, yıllarca dirsek çürüttüm. Mühendislik diplomam elimdeydi. O günden beri elimde kaldı öylece. Bir işe yaramıyor. Koskocaman inşaat mühendisi ne iş olsa yaparım, demeye başladı. İş ne gezer. İş yok ama ben sürekli geziyorum iş peşinde. İş tavşan, ben tazi, koş babam koş. Geçenlerde gazetede bir haber okudum. Evde oturma pazara çık. Yanıma biraz çorap aldım. Pazarda satıp harçlığımı çıkartırım, diyordum. Pazarı da parsellemişler. Yok abi burada satamazsın, demezler mi, pazarın çorapçısı varmış. Anlayacağınız yedirmediler. Peki bizi niye pazara çıkarttılar. Alışveriş için mi? İşimiz var mı ki alacak gücümüz olsun. Mühendislerin yolları arşınladığı günümüzde iş olmadan nasıl

yaşayacağız? Parayı nasıl kazanacağız? Ne yapacağımı şaşırđım, kafayı yiyeceğim. İş yoktu bunca öğrenciye niye mühendislik öğrenimi yaptırdılar. Ne yapacağım, nereye gideceğim, lodos yemiş kefal gibiyim.

Derdime çare bul, namussuzum çıldıracağım...

Hulki Betonkaziği

Sevgili Betonkaziği kardeşim, sen doğuştan yemişsin kazığı. Soyadın mesleğinle çok güzel uyuyordu iş bulabilseydin. Senin gibi olan işsizlerden yüzlerce mektup alıyorum. Sen ülkenin durumunu çok güzel anlatmışsın. Ne ekleyebilirim ki, plansız programsız açılan üniversitelerden mezun olanlara iş bulmak önemli olan. Toplumda işsizlik yükselen değer oldu. Doktora bakıyoruz işsiz. Öğretmenlere sınav uyguluyoruz. Ziraatçılar boşta gezer, yani senin gibi. Hele iktisatçılar, ekonomistler işsizlikten sayı saymayı unuttular. Üretim olmayan yerde iş olur mu kardeşim. Şu anda yapılan bozdur, bozdur harca dönemini yaşıyoruz. Satılmadık yer mi kaldı. Gazetede üç beş hafta önce, vatandaşın satılmadık donu kaldı, diye yazı okumuştum. Geçenlerde bir yazı okudum, donumuz da gitti, haberine dalıp gittim. Vatandaş adem baba gibi kimseye aldırılmadan yürüyordu yolda. Bana gelen mektupları okusan ne yürek kalır, ne kalp... Gençlerin yarısı işsizmiş, yarısı de hapisteymiş. Bunlar gazete haberleri. İşsizlik ortamında, teğet geçen krizde vatandaş elindeki kolundakini bozdurup yiyor. Onlar da bitince ve de kafası iyice bozulunca ne olacak çok merak ediyorum.

Hulki kardeşim, sana yapılacak bir şey elinden gelmiyor. Sen düşün taşın, bol bol da kaşın. Koca kazığı sana kim attı. Her şey gönülünce olsun. Sevgiler ve de sabırlar...

MESHUR OLMAK İSTEYENLER İÇİN REHBER

-Bilen, çalışan, terleyen, hak eden meşhurlardan özür dilerim-

Ya dönecek olacaksın
Ya sinek olacaksın
Ya yalak olacaksın
Ya kelek olacaksın

Bir çok vukuatın birkaç leşin olmalı
Yüreğin taş, yüzün meşin olmalı
Künyen, yüzüğün, çatık kaşın olmalı
İşin veresiye değil, peşin olmalı

Ne kadar çok cahil olursan
Ne kadar çok faili meçhul olursan
Cani ve deli hatta meczup olursan
Akşam yatıp sabah meşhur olursun

İlla yağcı olacaksın
Gerekirse lağımçı olacaksın
Gene de bağımlı olacaksın
Mutlak üç-kağıtçı olacaksın

Akşam evlenip, sabah boşanacaksın
Sen sen ol, hep arkaya dolanacaksın
Bırak kendini, babana bile acımayacaksın
Yaşarken değil, ölüren bile rol yapacaksın

Ulu-orta gireceksin
Ekşi ekşi kokacaksın
İkide bir yelleneceksin
Olmadı delleneceksin

Ne kadar çok gıcık olursan
Sarmısacağı bol cacık olursan
Normal değil; sulu, vıcık-vıcık olursan
Kıl olursan, kılıç olursan

Her yerini gerdireceksin
Azı dişini göstereceksin
Şifa diye çişini içtireceksin
Arada bir fişini çektireceksin

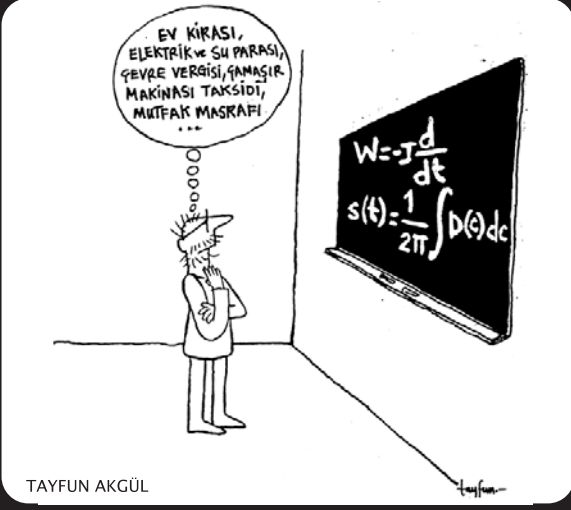
Yırtık dondan çıkacaksın
Ölü koyun gibi bakacaksın
İğnenin deliğinden geçeceksin
Pabuç pahalıysa tüyeceksin.

AHMET ÇUHACI

KEFENİN CEBİ YOKTUR

Çok mu zor
Dikersen olur
Olur da
İçine ne konur

HÜSEYİN GÜL

TAYFUN AKGÜL

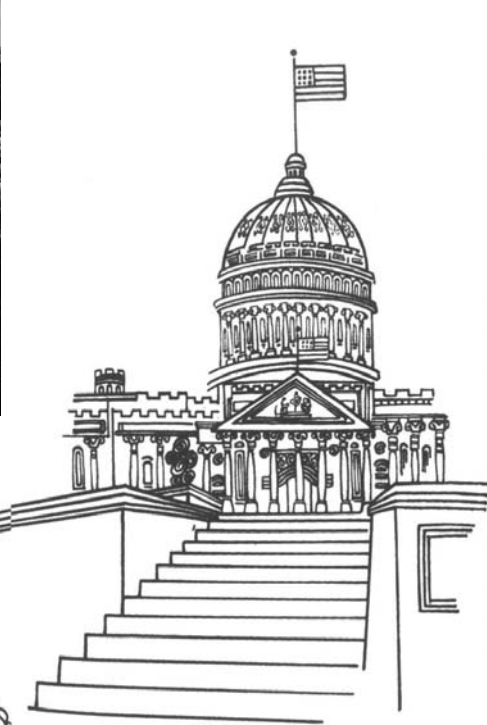

VAHİT AKCA

MUSTAFA YILDIZ

KIBLEMİZ BEYAZSARAY

KIBLE

YALÇIN ÇETİN

Mizahta abartı vardır; bazen semboller içerir mizah, bir şey anlatırken aslında başka yerlere göndermeler yapılır.

Karikatür ustamız Yalçın Çetin yıllar önce "Kible" adlı bir karikatür çizmişti...

Beyazsaray'ı kible kabul edip önünde secde eden insanlar vardı bu karikatürde...

Elbette abartı vardı, başka göndermeler vardı bu çizimde...

Yalçın Çetin de biliyordu Kongre binası önünde namaz kılınmayacağını...

Espriyi açıklamak her ne kadar insan zekâsına hakaret de sayılsa burada Amerika'ya tapan, satılmışları, din bezirgânlarını hicvettiği belliydi.

Ama geçenlerde Kongre binası önünde yaklaşık iki bin kişinin kıldığı toplu namaz fotoğrafı Yalçın Çetin'in çizdiğinin aynıydı.

Bu abartı değil, gerçeğin ta kendiydi.

Sanırsınız Yalçın Çetin o fotoğrafın çizimini yapmış...

Beyazsaray resmen kible olmuş, ona secde ediliyor...

Yalçın Çetin'in karikatürü Kanlı Pazar" olayının yaşandığı günlerde çizildi, irtica ufaktan başını kaldırmıştı, emeklemeye başlıyordu yavaştan; sonra büyüdü büyüdü Beyazsaray'a kadar yürüdü...

Nobel ödüllü Obama ne kadar şaşırmıştır, "no'luyoruz?" demiştir...

Yalçın Çetin yaşasaydı üzüldüğü karikatürünün heba olmasına...

Çünkü sorardık o zaman "Yalçın Abi, çizmişsin ama bu karikatür değil ki, bunda abartı yok ki, bu zaten olağan bir durum" diye...

ATAY SÖZER

FARK ETMELİ İNSAN

Farkı fark etmeli, fark ettiğini de fark ettirmemeli bazen...

Bir damlacık sudan nasıl yaratıldığını fark etmeli.

Anne karnına sığarken dünyaya neden sığmadığını ve en sonunda bir metre karelik yere nasıl sığmak zorunda kalacağını fark etmeli.

Şu çok geniş görünen dünyanın, ahirete nispetle anne karnı gibi olduğunu fark etmeli.

Henüz bebekken dünya benim! dercesine avuçlarının sımsıkı kapalı olduğunu, ölüren de aynı avuçların her şeyi bırakıp gidiyorum işte! dercesine açık kaldığını ve kefenin cebinin bulunmadığını fark etmeli.

Baskın yeteneğini fark etmeli sonra.

Azrailin her an sürpriz yapabileceğini, nasıl yaşarsa öyle öleceğini fark etmeli insan.

Hayvanların yolda, kaldırımda, çöplükte ama kendisinin güzel hazırlanmış mükellef bir sofrada yemek yediğini fark etmeli.

Yaratılmışların en güzeli olduğunu fark etmeli ve ona göre yaşamalı.

Gülün hemen dibindeki diken dikenin hemen yanı başındaki gülü fark etmeli.

Evinde kedi, köpek beslediği halde çocuk sahibi olmaktan korkmanın mantıksızlığını fark etmeli.

Eşine seni çok seviyorum! demenin mutluluk yolundaki müthiş gücün fark etmeli.

Dolabında asılı 25 gömleğinin sadece üçünü giydiğini ama arka sokaktaki komşusunun o beğenilmeyen gömleklere muhtaç olduğunu fark etmeli.

Zenginliğin ve bereketin, sofradayken önünde biriken ekme kırıntılarını yemekte gizlendiğini fark etmeli.

Annesinden doğarken tertemiz teslim aldığı gırtlığını ve aşırı beslenme yüzünden sarkan göbeğini fark etmeli.

Fark etmeliyiz çok geç olmadan...

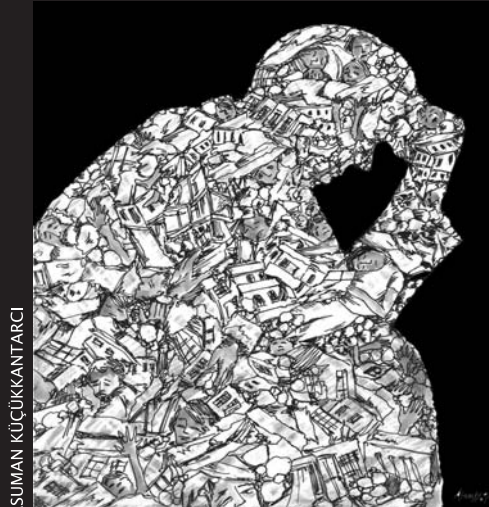
Ömür dediğin üç gündür, dün geldi geçti, yarın meçhuldür...

O halde ömür dediğin bir gündür, o da bugündür...

CAN YÜCEL

TANER ÖZEK

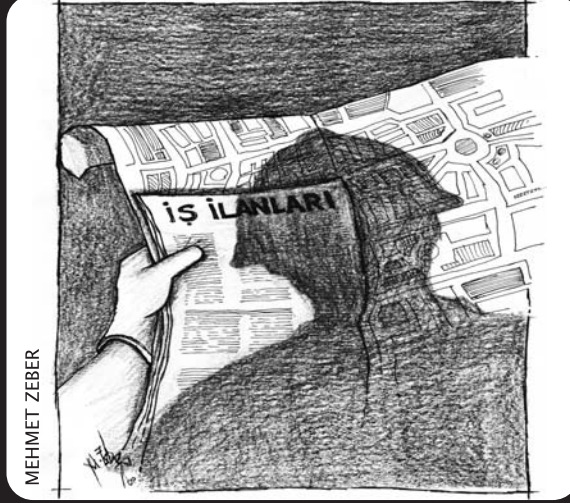
ASUMAN KÜÇÜKANTARCI

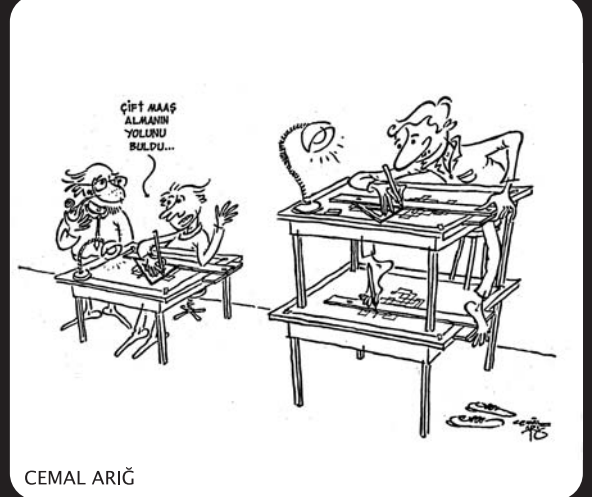
ZAFER ERDEM

LÜTFÜ ÇAKIN

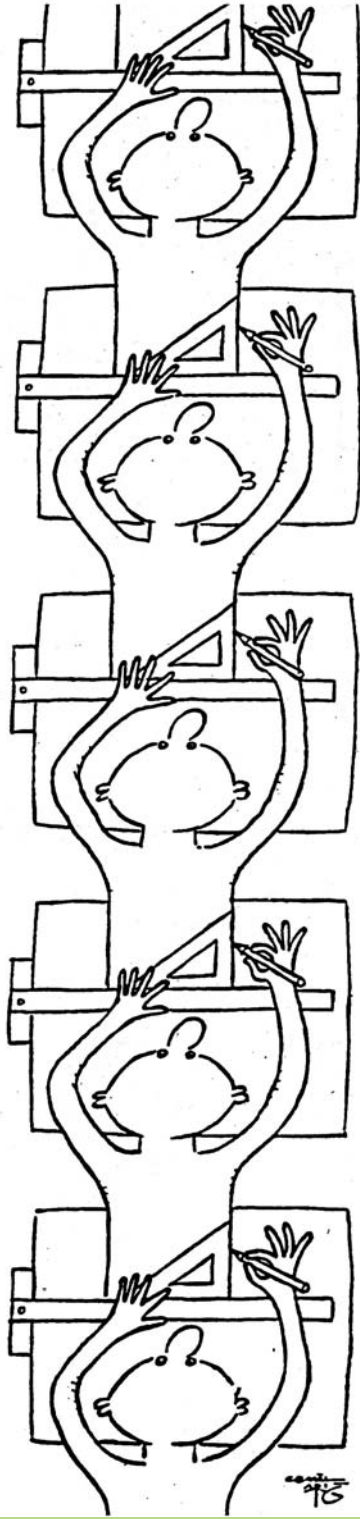
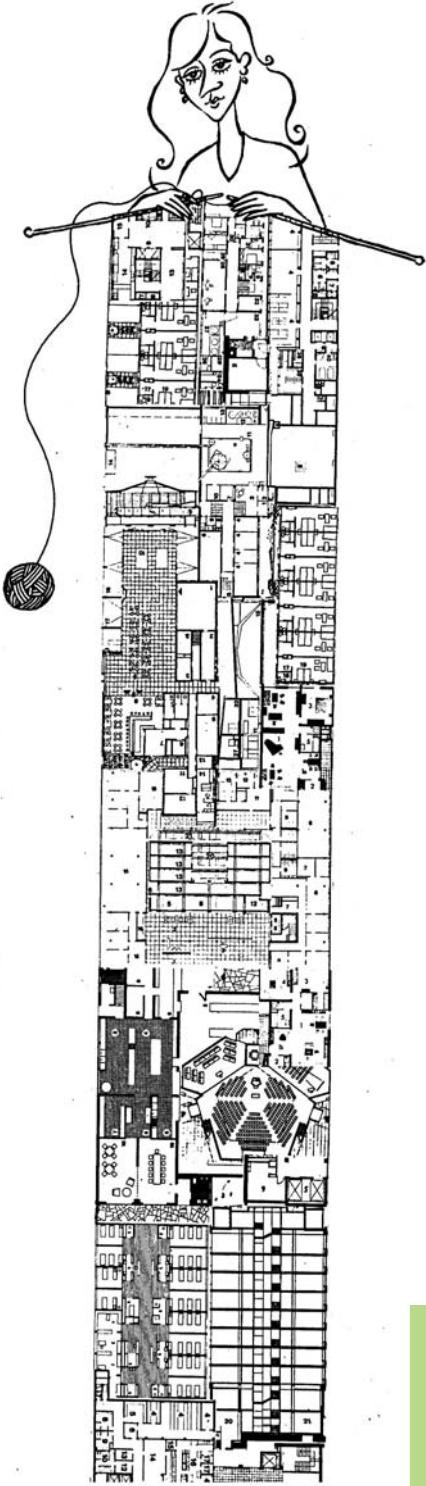

MEHMET ZEBBER

CEMAL ARIÇ

Bir yürek çarpıntısı var her putrelinde
her tuğlasında
her kerpicinde.

Yükseliyor, yükseliyor yapı
kan ter içinde.

NAZIM HİKMET

PIREFESÖR ÖKKEŞ KÖPRÜSÜ

Fenni Yazar
Piref. H. ÖKKEŞ

Gerçek bir okur mektubu

Masamda yığınla duran açılmamış mektup zarflarından biri sudan yeni çıkmış balık gibi kokuyormuş. Benim burnum pek koku almaz. İlmiye Hanım pencerenin önüne üşüşmüş kedileri bana gösterip mektupları derhal açıp okumamı istedi.

Meğer balık kokan zarf aziz dostum Balıkçı Emin Emmi'den gelmiş. Mektubunu aşağıya aynen alıntılıyorum.

"Sayın Ökkeş Hocam,

Bugün Urumelihisarı'nda oturmuş idim.

Tam bir türkü tutturdum ki, o da ne! Önümde koskoca, kapkara bir şilep; adı: Profesör Viktor Vologdin. Bandırasını kestiremedim, belki Rus, belki Bulgar, Profesör Vologdin kimdir bilmem, belki sen bilirsin?

Gerçi önemli de değil. Önemli olan, dedim, kendi kendime, yeni bir binyıla adım atacakken cennet vatanımızdan niçin

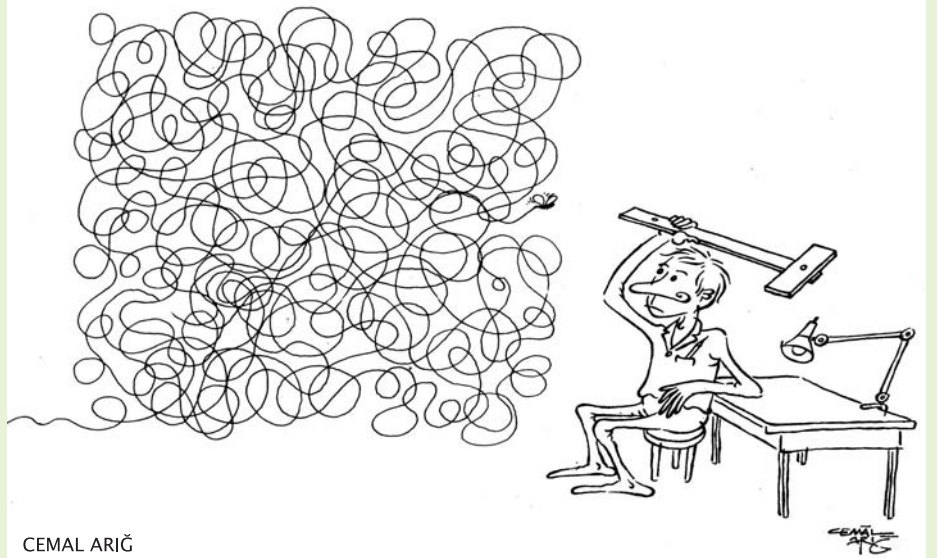
Köprüsü" adını verecek olsalar bu köprüye... Profesör Viktor Vologdin şilebi altından geçerken seyredileseydim, çayımı içerken gururla diye hayal kurdum. İşte bir tek o zaman Balıkçı Şeref'in balkonunu feda edebilirdim; o da belki ... Sahi kimdir bu Profesör Viktor Vologdin?"

İmza: Balıkçı Emin Emmi

Sevgili okurlarım, Sayın Balıkçı Emin Emmi'nin mektubu bu kadarlık: Sadece 3 paragraf. Keşke daha da anlatsaydı Balıkçı Emmi. Dili pek tatlı.

Ben derim ki, adımı ister köprüye, ister şilebe verirsiniz; takdir siz yüce okurlarımdır, ben karışmam!

Ne yazık ki Prof. Viktor Vologdin'i tanımıyorum. Hiç tanışmadık. Sanıyorum kendileri YÖK profesörlerinden biri değil. Eğer olsaydı elbette tanırdım.

CEMAL ARIÇ

YANIT

bir Pirefesör Ökkeş şilebi çıkmasın; hiç olmazsa bir şehir hatları vapuru, veya bir mavna.

Bu millet bunu hakemedi mi? Pirefesör Ökkeş bunu hakemedi mi? Profesör Viktor Vologdin'den nesi eksiktir Sayın Ökkeş'in? Vakti geldi de geçiyor bile, derim ben.

İşte böyle, Urumelihisarı'nda sessiz sedasız düşünüp durdum kendi kendime hocam. Bütün bunlar "3. Köprüye Hayır - Arnavutköy" kampanyasına imza verdikten sonra oldu. 3. Köprü'ye niye karşı olduğumu tam olarak bilmiyorum. Galiba temelde balıkçı Şeref'in evinin tam üstünden geçecek, balkona çıkıp rakılarımızı yudumlararken müthiş gürültü ve pislik olacak da ondan. Ayrıca düşündüm, 6., 7. Köprü yapıldığında İstanbul Boğazı ne hale gelecekti, kaygılandım. Bu iş 3. Köprüyle biter diye bir garanti yok tabii, olsa da güvenecek miyiz o ayrı mesele. Bari "Pirefesör Ökkeş

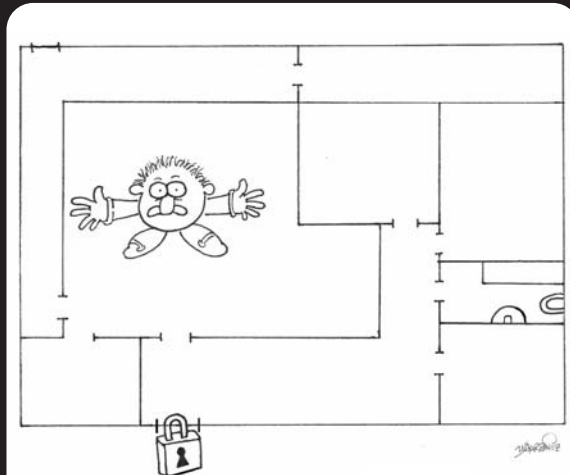
Oğlum soruyor: Matematik çalışayım mı? Ne gerek diyesim geliyor. İki ekmeğin birden çok olduğunu Nasıl olsa fark edersin. Oğlum soruyor: İngilizce çalışayım mı? Ne gerek diyesim geliyor. Ülke batmakta. Sen Elinle karnını ovuşturup kem küm et, anlarlar nasıl olsa. Oğlum soruyor: Tarih çalışayım mı? Ne gerek diyesim geliyor. Kafanı kuma sokmayı öğren Belki kalırsın hayatta.

Evet, diyorum, Matematik çalış, İngilizce çalış, Tarih çalış.

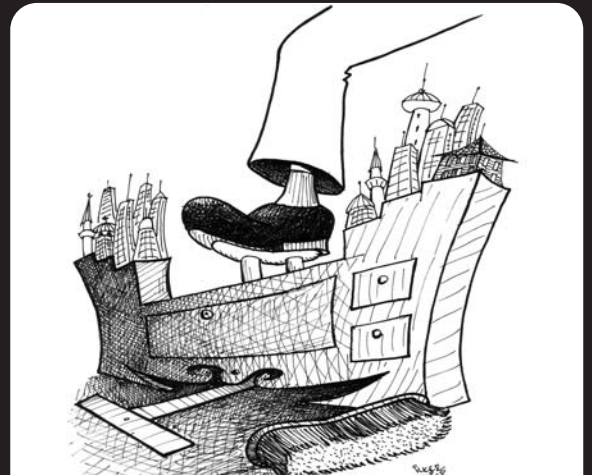
BERTOLT BRECHT Çeviren: YILMAZ ONAY

İSMAİL KAR

UĞUR DENİZ KUŞÇÖZ

İLKER EKİNCİ

MÜHENDİSE KIZ VERMEZLER

Neydi o günler! Kız annelerinin akli efendiden, biraz varlıklı, sağlıklı, okumuş, hele Mühendis bir damat bulmakta idi, o zamanlar.

Bundan kırk yıl önce evlendiğimde, varlıklı ve pek te yakışıklı değildim. Ama, mühendislik işime yaradı sanıyorum.

O zaman okuldan mezun olduktan 4-5 gün sonra işe girebilmişim. İşyerimde, sanki çok işe yaradım gibi açık bir saygıyla karşılanmışım. Eminim konu komşu ve tanıdıklar arasında da ailemin bir prestiji olmuştu.

Çünkü, sürekli bir işimin, güvenli bir gelirimin ve toplum için yararlı hizmetlerimin olabileceği kesin gibi bir şeydi.

Mühendislerin çoğunluğu kamu kurumlarında çalışırdı. Ücretleri güç bela da olsa geçimlerine yeterdi. Üretim süreci içinde idiler. Buluşlar, yenilikler yapabilir ve o durumda prestij kazanabiliyorlardı. Azımsanmayacak sayıda mühendis çok sayıda kamu araştırma enstitülerinde çalışırdı. Devlet kurumlarının pek çoğunda bayındırlık yapıları ya da üretim süreçleri veya makinelerin tasarımı, hesabı, araştırması yapan çok sayıda mühendis vardı. Sonra işler değişmeye başladı, değişti değişti, bambaşka koşullar egemen oldu.

Önce, montaj sanayi oluştu. Hazır ve değişmesine izin verilmeyen teknolojilere mahkûm edildik. Mühendis, teknisyenden ayırt edilemez oldu. Ondan, daha hızlı, daha çok, daha ucuz ve daha kusursuz bir üretim sağlanabilmesi için emekçileri yönetmesi istenir oldu. Mühendis, Şef oldu. Kendini geliştiremez, uzmanlaşamaz, yetkinleşemez oldu. Artık daha kolay işten çıkarılabiliyor, yerlerine daha kolaylıkla başka Mühendisler bulunabilir oldu.

Sonra, tarım dışarıdan gelen hibrit tohumlara, kimyasal gübre ve ilaçlara kurban verildi. Yerli, tohumların geliştirilmesi, geleneksel tarım tekniklerinin geliştirilmesi, tarımsal araştırma artık gerekmediği(?) için Mühendisi kim ne yapındı.

O ara, kamu kurumları da yavaş yavaş özelleştirildi. Kamu görevlisi mühendislerin yetişmişleri özel kesime, sıradanları da iş aramaya transfer oldu.

Her kente bir üniversite açılması gerekince ülkenin gereksindiğinden çok çok daha fazla Mühendis mezun edildi; ama, elbette ki birer Mühendis gibi eğitilemeden.

Ülkede üretim değil, artık borsa öne çıktıktan sonra emperyalizm iligimize kemiğimize sızdıktan, kamu örgütleri bir bir yok edilirken Mühendislerimiz de bollaşta.

Artık okulunu bitiren mühendis ya piyasaya atılacak, bir büro açıp hizmet satabilmek için meslektaşlarıyla acımasız bir rekabete girişecek; ya işsiz ve depresif dolaşacak; ya yurt dışına gitmenin yollarını arayacak; ya da, en şanslıları yabancı ya da yaban bir şirkette emek sömürsüne bekçilik edecek. Bir yolu daha var; başka bir işe girmek. Ne olursa olsun. Yeterki bir iş olsun. "Ne İş Olsa Yaparım Mühendisleri" öyle çok ki.

Kızınız olsa, hiç Mühendise verir misiniz? Ya da oğlunuz bir bayan Mühendise gönül verse sevinir misiniz?

Artık Mühendisler 35'ten önce zor evlenir. Hele bir yollarını yarılasınlar da bir çaresi bulunur.

TAHIR ÖNGÜR
Eskiden evlenmiş bir mühendis

MILENKO KOSANOVIC

KRİZ-BUNALIM-BUHRAN...

Bugünlerde, dünyanın büyük iktisadi buhranı ile yatıp kalkıyoruz. Sermayenin (bankaların, sigorta şirketlerinin, denetim kuruluşlarının, borsa şirketlerinin) ziyadesiyle inlediği "para" merkezli politikaların bunalımı, bizi bir buhranın puslu ortamında yolsuz ve yönsüz bırakıyor...

Ne çare ki hala, bunca batık ve atıktan sonra "sistemin krizini fırsata çevirme" kervanına katılma şansımız üzerinde sayısız nutuklar dinleyebiliyoruz. Bu süreçte en önemli dayanağımızın, "genç nüfus"umuz (potansiyel işgücü ve tüketim kabiliyeti) olduğu söylenebiliyor...

Ancak, mühendislik-mimarlık alanına baktığımızda, bu fırsatın, "işsizlik" ya da "işsizlik tehdidi altında çalışma koşulları" olarak değerlendirildiği çok açık... Şimdilerde özellikle hızla işçileşen genç teknik elemanların, işini yapmaktan çok işsiz kalmamak için mücadele verdiklerini görüyoruz, daha da acı olarak "meslekleri ve kimlikleri" pahasına... Bu süreç mevcut "işsizleşme" eğiliminin hızlanması anlamına geliyor.

Kamuda çalışan teknik elemanların, nasıl da işlevsizleştiğini "Karadeniz, Trakya ve İstanbul sellerinde" oldukça net bir biçimde gördük... Sevgili hocamız Doğan Kuban'ın "Ne yazık ki yarım yüzyıldır belediyelerde ve hükümetin teknik kadrolarında politik seçim bilim ve tekniği saf dışı bırakmıştır. Rasyonel alt yapıyı hazırlayacak ve kent işletmesini planlayacak bilimsel kadrolaşma belediyelerde yoktur" * ifadesini doğruluyordu yaşadıklarımız... Aynı biçimde teknik elemandan çok "işletmeciler-pazarlamacı" kimliği giderek bütün sektörel alanlarda öne çıkıyor...

Bir yandan, eğitim sisteminden kaynaklanan bunalım, işsizliği geciktirme mekanizması olarak kullanılan hızlı okullaşma ve kontenjan artırımını, kadro yetersizliği içinde hızla ticarileşen üniversiteler, paralı okul kontenjanlarındaki hızlı artış; diğer yandan ciddi bir mesleki buhran!...

Bütün bu süreç giderek mimarlık-

ERAY ÖZBEK

mühendislik alanının içinin boşaltılması anlamına gelmiyor mu?

Bir zamanlar üretici niteliği-aklı-rasyoneli öne çıkaran ekonomik-toplumsal koşullarda el üstünde tutulan "mühendis-mimar", şimdilerde statüsünü ve kimliğini hızla yitirmeye başlıyor...

Giderek bulanıyor ve bunalityoruz...

Oysa, dünyanın tüm sorunları (göç, barınma, yoksulluk, kentleşme, afetler, küresel iklim değişikliği vb.) bizlere ne kadar ihtiyaç olduğunu ortaya koyuyor...

Bize de kendi sorunlarımıza ve kimliğimize birlikte sahip çıkarak, bütün olumsuz gelişmelere karşı toplumsal dayanışmayı öne çıkararak, işli ve işlevli bir gelecek oluşturma mücadelesini öne çıkarmak görevi düşüyor...

KUBILAY ÖNAL

* CUMHURİYET (Bilim Teknik Eki) - 18.05.2007

HERKES KIZGIN

Bir varmış bir yokmuş dostum evvel zamanda
Varlığın düşü yoklukmuş yokluğun ki ise varlık
Artık kimse bu masalları dinlemiyor buralarda
Masal kitapları kızgın

BERKAN ÜRGEN

HOMURUN ÇENGEL BULMACASI

ANIL ONAT DORUK

Beceri	Sağlık emekçilerinin sendikası	Sanma, sarı	Kazakların başkanı	Seyelan	Sefaret	Endonezya'nın plaka imi	Emireri	Bir yük hayvanı
Mektup	Meta	Avrupa Ekonomik Topluluğu	Boyutar	Durumunu düzeltmek, aşamalı bir biçimde gelişmek	Regine, çam sakızı	Parçalara ayrılmış bir şeyin her bölümü	Dogma, inak	
Görevi başında katıedilen mühendis		Ayevi, hale		Bir nota				
İlkel deniz taşıtı		Gözleri görmeyen, kör		Eski dilde güzel		İlgilendiren, ilişkin		
	Ödünç	Gelecek		Kısaca kıta		Stronsiyumun simgesi		Tayin etmek
Musevilerin din kitabı	Akdeniz'de bir çay		Miras			Bir işbir düşünce sırasını gösteren resim, yazı planı	Baryumun simgesi	
	Kısaca vesaire		Bir tembih sözü				Bir sanat dalı	
		Safi		Yoksullara yiyecek dağıtan kurum				
		Parça, kısım		İddia, tez				
Standartları belirleyen kurum		Kalın sicim	Kötü bakış ve söz	Kısaca solak		Limonluk		
		Halk dilinde hala		Evcil bir geyik türü		Bir makyaj malzemesi		
	Belirti, iz, ipucu	"Kurusava" Japon yönetmen			Afrika'da bir ülke			Bir harfin okunuşu
		Bir renk		Konut hane				
						Yüksek makama sunulan dilekçe		
	Unsur, öge						Bir master eki	
						Tümör		

AYDINLIĞA SIKILAN KURŞUN

BEDRİ KARAFAKIOĞLU

23 Ekim 1915'te Çorum'da doğan Bedri, ailenin 3 çocuğundan ikincisidir. Annesini küçük yaşta kaybeder.

Babası Suheyp Rumi bey, şimdiki adıyla Siyasal Bilgiler

Fakültesi'nden mezun olmuş; Van, Aydın, Edirne gibi pek çok ilde valilik; 1926-1929 yılları arasında Çorum Belediye Başkanlığı ve daha sonraları Çorum Milletvekiliği yapmıştır.

Karafakioğlu, babasının görevi nedeniyle bir çok şehirde bulunur. Liseyi Adana'da 1932 yılında bitirdikten sonra aynı yıl o zamanki adıyla İstanbul Mühendis Mektebine girer.

Beşin cerrahı Feyyaz Berkay ile beraber Çorum'dan İstanbul'a trenle gelirler. Arkadaşına, Mühendis Mektebi'ne girmeyi deneyeceğini söyler. Feyyaz Berkay ise Beyazıt'a gidip tıp fakültesini denemek için ayrılır. Sonunda

ikisi de dallarında yetkin birer bilim insanı olurlar.

Karafakioğlu ailesinin maddi durumu iyi olmadığı için PTT'den aldığı bursla okur. 1937 yılında Fransa'ya yollanarak, Paris'te Ecole Nationale Supérieure Des Telecommunications'da 2 sene burslu olarak okur. Mühendis Mektebi'nde yalnız inşaat ve makine bölümleri olduğu için onunla Paris'e gidenler genellikle inşaat mühendisliğini seçerler; fakat Karafakioğlu tercihi elektrik mühendisliğinden yana kullanır. Yurda dönüşünün ardından 1939 yılında kendi

gibi elektrik mühendisliğinde okuyanlarla beraber İTÜ Elektrik Fakültesi'ni kurarlar.

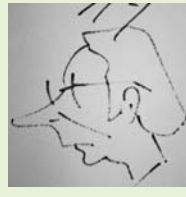
1939 yılında Üniversiteler Kanunu'nun çıktığı 1947 yılına dek Yüksek Mühendis Mektebi'ndeki görevlerinin yanında PTT'de Fen Müfettişliği ve Telsiz Mühendisliği yapmıştır. 1947 yılından itibaren yalnızca İTÜ'de çalışır. 1939'da doçent 1948 yılında profesör olur. 1948-1954

yıllarında Telgraf-Telefon Tekniği Kürsüsü'nde, 1954-1960 arasında ise Telekomünikasyon Tekniği Kürsüsü'nde profesörlük yapar. 1954'teki kuruluşundan 1957 yılına dek İTÜ Teknik Okulu Müdürlüğü görevinde bulunur ve sonrasında İTÜ Mühendislik-Mimarlık fakültesine dönüştürülen bu birimde sürekli ders verir.

1960 yılında Elektrik Fakültesi Profesörler Kurulu tarafından Telekomünikasyon Tekniği Kürsüsü Ordinaryus Profesörlüğü'ne oybirliği ile seçilir. 1964-65 yıllarında İTÜ Elektrik Fakültesi Dekanlığı, 1965-69 yılları arasında İTÜ Rektörlüğü yapar.

1960-1961 yıllarında 27 Mayıs sonrası Kurucu Meclis'te İTÜ temsilcisi seçilir, 1963-68 yılları arasında OECD Bilimsel Araştırma Komitesi Türkiye temsilcisi, 1963-1968 TRT Yönetim Kurulu üyeliği 1970-1975 Avrupa Rektörler Konferansı Türkiye temsilcisi,

1973-1976 arası Üniversite Denetim Kurulu üyeliği görevlerinde bulunur. Rektörlüğü sırasında Karadeniz Teknik Üniversitesi'nin açılmasına destek verir, 1972-1976

yılları arasında da bu üniversitede öğretim görevlisi olarak eş zamanlı çalışır.

İstanbul Teknik Üniversitesi, İ.T.Ü Teknik Okulu ve İstanbul Yüksek Tekniker Okulu tarafından "Özel Okullar Yürüyüşü" olarak gerçekleştirilir. 7 Kasım 1967 günü Taksim Anıtı'na çelenk koyan 300 öğrenci buradan başladıkları "Ankara Yürüyüşü"nü, 20 Kasım 1967 günü tamamlarlar. Karafakioğlu Rektörlüğü sırasında bu yürüyüşün toplantılarına katılır, Gümüşsuyu Yurdu'nun alt katındaki talebe birliği başkanlık masasına oturarak çekmeceleeri karıştırır, masadaki yazıları okur, bu durum hiç kimse tarafından garipsenmez. Öğrenci temsilcilerini

evinde kabul eder ve öğrenci sorunlarıyla yakından ilgilenir. Onlarla aynı masalarda yemek yer, onlara yeri geldiğinde lakaplar takar.

Karafakioğlu Rektörlüğü sırasında Maslak Kampüsü'nün alınması, 2 kademeli öğretimin uygulanması, Temel Bilimler Fakültesinin ve Mühendislik-Mimarlık Fakültesi'nin kurulması gibi önemli projelere imza atılır. Yabancı dilde yayınlanmış 5 makalesi, Türkçe 8 telif, 13 tercüme kitabı, 9 telif, 13 tercüme makalesi vardır.

Bedri Karafakioğlu çok yönlü uğraşlarının yanında, Elektrik Mühendisleri Odası 7. Olağan Kurulu'nun kararı gereğince İstanbul'daki şubenin kuruluş çalışmalarında aktif yer alır; 1961 yılında Elektrik Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi'nin kuruluşunu sağlar. 1965-1967 yılları arasında da EMO İstanbul Şubesi'nde 5. ve 6. Dönem Yönetim Kurulu

Başkanlıklarında bulunur.

1944 yılında Nazlı hanım ile evlenir. 1945 yılında Mehmet isminde bir çocukları olur. Hayattan zevk almayı bilen esprili bir kişiliği vardır. Öğrencileriyle ve asistanlarıyla yakın ilişkiler kurar, sıkıldığı zaman parmaklarıyla oynar, kısa şiirler yazar ve karikatürler çizer.

Neo-liberal sermayenin getirmek istediği faşist cunta yavaş yavaş yaklaşırken her gün aydınları katlediyordu. Bunlardan biri de Bedri Karafakioğlu'ydü. 20 Ekim 1978 günü sıkılan bir kurşun onu aramızdan aldı.

1944 yılında Nazlı hanım ile evlenir. 1945 yılında Mehmet isminde bir çocukları olur. Hayattan zevk almayı bilen esprili bir kişiliği vardır. Öğrencileriyle ve asistanlarıyla yakın ilişkiler kurar, sıkıldığı zaman parmaklarıyla oynar, kısa şiirler yazar ve karikatürler çizer.

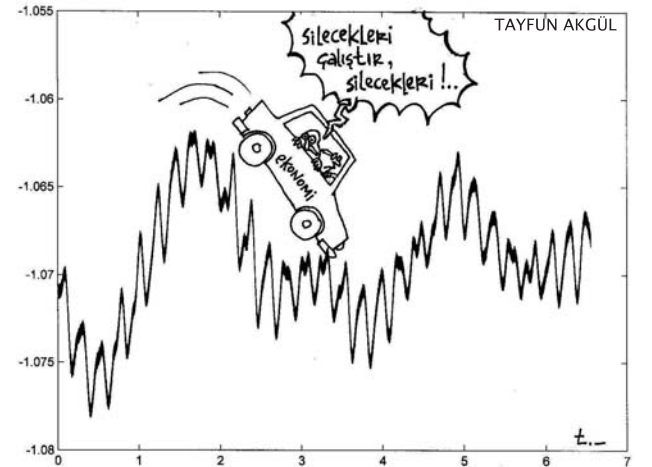
PROF. DR. SAİT TÜRKÖZ

Hocamız, 15 Ekim 1947 tarihinde Kilis'te doğdu. İlk, Orta ve Lise eğitimini doğduğu şehir olan Kilis'te tamamladıktan sonra 1965 yılında İstanbul Teknik Üniversitesi Elektrik Fakültesi'ne girdi. 1970 yılında Fakültenin Zayıf Akım kolundan Yüksek Elektronik Mühendisi olarak mezun oldu. Aynı yıl Elektrik Fakültesi Yüksek Frekans Tekniği Kürsüsünde Y. Elektronik Mühendisi olarak çalışmaya başladı. 1973 yılında Asistan Yüksek Mühendis unvanını aldı. 1975 yılının yaz aylarında kısa dönem olarak

askerliğini Mamak Muhabere yedek subay okulunda yaptı. 1977 yılında başladığı "İdeal Olmayan Kuvvetlendiricilerle Gerçekleştirilen İkinci Dereceden Aktif Filtreler" konusundaki doktora tezini bitirerek 1981 yılında Doktor unvanını aldı. 1985 yılında Yardımcı Doçent Dr. 1993 yılında Doçent Dr. ve 2005 yılında Prof. Dr. unvanını aldı. Son olarak, İstanbul Teknik Üniversitesi Elektrik-Elektronik Fakültesi Elektronik ve Haberleşme Mühendisliği Bölümü Elektronik Anabilim Dalında görev yapmaktaydı.

15 Ekim 2007 tarihinde kaybettiğimiz hocamız Prof. Dr. Sait TÜRKÖZ'ü saygıyla anıyoruz.

Mizah Bahçesi

Nasrettin Hoca Mizah Enstitüsü kuruldu. Demokratik kitle örgütleri, yerel yönetimler ve Akşehir Nasrettin Hoca Derneği'nin katkıları, Homur Mizah Grubu'nun ısrarlı çabalarıyla Selçuk Üniversitesi'ne bağlı Nasrettin Hoca Mizah Enstitüsü kuruldu.

Akşehir etkinliklerinde

Gölcük-Deprem etkinliklerinde

Dikili - Barış etkinliklerinde

HOMUR SERGİLERİ HER YERDE

HUKUKUŞU

bir ceza avukatının anıları
"biz öyle karar verdik!"

faruk erem
vahit akça

Her konuda olduğu gibi Ceza Hukuku'nda da iyimserler vardır. Kötümserler de.

İyimserlere göre "suçluyu kazıyınız, altından insan çıkar", "amaç, suçtaki insanı değil, insan-daki suçluyu yok etmektir", "islah edilemeyecek suçlu yoktur, yeter ki, Bilim bunun çaresini bulabilsin".

Kötümserler bunun karşısına inanırlar: "insan suçlu doğmaya görsün; sosyal koşullar iyi de olsa, kötü de olsa suç işleyecektir, "insan suçlu doğmuşsa onu önlemek imkansızdır".

İnsan mantığının, kendine bu kadar kıymasına az rastlanır. Neyse, elimde olsa bütün Ceza Yargıçlarını iyimserlerden secerdim.

Adliyede, Ağır Ceza Mahkemesinde sıramı bekliyordum

Bir evvelki davanın sanığının sürüklercesine salondan çıkarmaya çalışıyorlardı..

Sanığın biraz evvel mahkum edildiği anlaşılıyordu Sanıkla Başkan arasında şu konuşma geçti:

"Sayın yargıçlarım, pişmanım, iyi insan olacağım."

Olamazsın!
Neden?
Çünkü,
Biz öyle karar verdik!

AHMET ERKANLI

İSTANBUL SOKAKLARI

-arabesk uyarılama-
Söyleyin mimarım nerde İstanbul Sokakları İşsizim umarım nerde İstanbul sokakları

Çağı ters atladı eski kafalar Yalanlara kandın kaç defalar Sana düşmandır kara softalar İstanbul sokakları

Ver mimarımı al Kadir'ini Değiştir kara kaderini Bul çağdaş dünyada yerini İstanbul sokakları

Melunî'yim ağzım bozuktur İşsiz bırakma mimarıma yazıktır İşsizlik, düzenin attığı yazıktır İstanbul sokakları

ÂŞIK MELUNİ

TAYFUN AKGÜL

MEMLEKETİMDEN MÜHENDİS MANZARALARI

ASLI DİNAMO: (Elektrik Mühendisi) İşsizlik şurama tak etti. Ne umutlarla mühendis oldum. Diplomayı elime aldığım günden beri tek yaptığım şey, elektrik düğmelerini açıp kapamaktan ibaret. İş istiyorum iş...

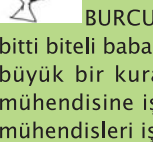
MEHMET ÇUKUR: (İnşaat Mühendisi) Düşlerimde bol bol ev yapıyorum. Yaptığım evlerin kaçak olduğu söyleniyor. Başlıyorum kaçmaya. Kan revan içinde uyanıyorum. Uyu uyuyabilirsen. Başlıyorum yıldızları saymaya. Ne uyku kalıyor, ne de huzur. Ne şansmış be, düşümüzde bile çalışmamıza izin verilmiyor.

MESUT KAYIŞ: (Makine Mühendisi) Kayış koptu, kayış. Bıktım kardeşim, okuldan mezun olduktan sonra sürekli iş aradım. Tam yirmi beş yıldan beri işsizlikten bıktım. Getir götür işleri dışında bir işim olmadı. Şimdi arkadaşlar duymuş. Yirmi beş yıl iş bulamayanları işsizlikten emekli edeceklermiş. Şimdi dört gözle emekli olacağım günü bekliyorum. Eğer arkadaşlar beni kandırmadıysa...

FADİME KURU: (Ziraat Mühendisi) "Ziraat mühendisiyim." deyince, kargalar şeyiyle gülüyor. Çoğu kişi sözlüğe bakıp ziraatın anlamını öğrenmeye çalışıyor. Tarımın tükendiği yerde mühendislik mi olurmuş diyorlar. Yakında soğanı, maydanozu dışardan alırsak şaşmayın. Verin elime bir çapa çalışmak istiyorum.

ENGİN KAZANCI: (Gemi Makineleri İşletme Mühendisi) Mühendisliğimi en güzel biçimde yapacağım günleri düşleyerek okulumu bitirdim. Şimdilik bir tanıdığın yardımıyla balık ekmek satan bir teknede balık pişiriyorum. Gemilerde işimi en iyi şekilde yapacağımı düşleyerek.

BURCU BALIK: (Çevre Mühendisi) Beş yıldan beri işsizim, okul bitti biteli baba parasına talim ediyorum. İş için başvurularım da, dünyada büyük bir kuraklık yaşanıyor. Kuraklık olan yerde su ve su ürünleri mühendisine iş mi olurmuş, diyorlar. Gerçekten kuraklık ortamında su mühendisleri işsiz mi kalır? Bilenler bana bir zahmet anlatversin...

AHMET KANEPE: (Kokteyl Mühendisi) Uzun yıllar iş aradım. Mühendislik eğitimi gördüm. İş yok, güç çok. Kim gücüne bakar. Yüz yere başvurduğum. Bir sonuç alamayınca baktım olmuyor. Kokteyl mühendisi olmaya karar verdim. Nerede kokteyl varsa güzel giyinip oraya gidiyorum. Hanımı da alıyorum yanıma bazen. Bir güzel karnımızı doyuruyoruz. Karım gelmezse yanımdaki çantaya atıyorum. Kafam bozuksa arada sırada kafayı da buluyorum. Bundan sonra iş bulsam da gitmem. En güzel mühendislik kokteyl mühendisliğimmiş. Üniversiteler bu dalda bölüm yapsalar daha geçerli olur bana kalırsa...

Yazan: SAVAŞ ÜNLÜ
Çizen: ATAY SÖZER

TMMOB
ELEKTRİK MÜHENDİSLERİ ODASI
İSTANBUL ŞUBESİ

TMMOB Elektrik Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi Bülteni
46. Sayı Ücretli ve İşsiz Mühendis, Mimar ve Şehir Plancıları
Özel Sayısı - Kasım 2009

EMO İstanbul Şubesi Adına Sahibi Erhan KARACA
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Boran Başak KOÇ
Yönetim Yeri: EMO İstanbul Şubesi Dikilitaş Mah. Eren Sok. No: 30
34349 Beşiktaş - İSTANBUL
Tel: (0212) 259 11 50 Faks: (0212) 258 36 55
Web: www.istanbul.emo.org.tr E-posta: istanbul@emo.org.tr
Baskı: Mart Matbaacılık Sanatları
Mart Plaza, Merkez Mh. Ceylan Sk. No:24
Nurtepe • Kağıthane • İstanbul
Tel: 0212 321 23 00 (pbx) • Fax: 0212 295 11 07

Homur Mizah ve Karikatür Grubu Tarafından Hazırlanmıştır

Yayın Kurulu: Atay Sözer, Cabbar, Canol Kocagöz, Devrim Demiral, Dinçer Pilgir
Grafik Uygulama: Emre Bakan
Katkıda Bulunanlar: Ahmet Atalık, Ahmet Çuhacı, Ahmet Erkanlı, Akıldane Herzekar, Ali Erdoğan, Altan Özescici, Anil Onat Doruk, Asuman Küçükantarcı, Aziz Gültekin, Bas Mitropoulos, Bedri Karafakioğlu, Berkan Ürgen, Can Yücel, Cem Koç, Cemal Arıç, Cihan Demirci, Engin Selçuk, Eray Özbek, Erdoğan Karayel, Ergin Gülen, Ergun Akleman, Erhan Tıgılı, Esen Yel, Faruk Erem, Fırat Eryılmaz, Firuz Kutal, Gökçen Eke, Aydın, Gülsüm Cengiz, Hasan Balıkcı, Hasan Efe, Hicabi Demirci, Hüseyin Çakmak, Hüseyin Gül, İlhan Değirmenci, İlker Ekinci, İsmail Kar, Kubilay Önal, Lütfü Çakın, M. Emin Karaaslan, Mehmet Zeber, Menekşe Çam, Milenko Kosanovic, Muhammet Tunçsan, Mustafa Bilgin, Mustafa Yıldız, Nazım Hikmet, Necati Abacı, Nuri Bilgin, Ömer Çam, Prof. Okkeş, Özhan Mercan, Rahime Henden, Sait Kapıcıoğlu, Sait Türköz, Savaş Ünlü, Seçkin Temur, Semih Poroy, Seyit Saatçi, Tahir Ongür, Taner Özek, Tayfun Akgül, Uğur Deniz Kuşgöz, Vahit Akça, Yaşar Babalık, Yılmaz Onay, Yalçın Çetin, Zafer Erdem
E-posta: homur@hotmail.com Web Sitesi: http://homur.blogspot.com